

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνικὴ Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, Ἀνθούπολι Πατρῶν

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων τῶν Ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων «Στήριξον Ὁρθοδοξία τὴν Ἐκκλησίαν Σου, Χριστέ»

Τὴν **Κυριακὴ**, 14ῃ Ἰουλίου 2025 ἐκ. ἡμ., ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὡρωτοῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Μετοχιακὸ Ναὸ μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν.

Συμμετεῖχαν οἱ Ἀγιοκυπριανῖτες πατέρες, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀθανάσιος, ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος π. Γαβριήλ, ὡς καὶ οἱ Ὑποδιάκονοι Χρῖστος Κατσούδας καὶ Χρυσοβαλάντης Μαρίνης.

* * *

Τὴν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας ἀναφέρθηκε στὴν ἀγομένη ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Εἶναι μεγάλῃ ἐορτῇ ὡς ἂν ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τοὺς Πατέρες, οἱ ὅποιοι ἀγωνίσθηκαν γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Πίστεως.

Δίνουμε πολὺν βάρος στὸν ἀγῶνα τὸν πνευματικὸ γιὰ τὴν κάθαρσι καὶ τὸν ἁγιασμό μας καὶ καλῶς πράττουμε, ἀλλὰ τὸ πνευματικὸ μας οἰκοδόμημα ἀπαιτεῖ μία βάσι στερεά: τὴν ἀκεραιότητα τῆς Πίστεως. **Ἡ** ἀκεραιότητα τοῦ δόγματος μαζί μὲ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἥθους ὁδηγοῦν τὸν ἄνθρωπο στὴν θέωσι.

Ἔτσι βλέπουμε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἐτοποθέτησε στὴν ἀρχὴ τῶν ἰδιαίτερα συντονισμένων πνευματικῶν ἀγώνων τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραιώνεται σὲ ὅσα μᾶς παρέδωσε ὁ Κύριος, ὅσα παρέλαβαν καὶ μετέδωσαν οἱ ἅγιοι Απόστολοι καὶ ἔπειτα οἱ ἅγιοι Πατέρες... **Γ**ιὰ νὰ μένουν πιστοὶ στὴν θεία Παρακαταθήκη ὑπέμειναν ἕως θανάτου οἱ Μάρτυρες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἅγιοι Πατέρες ἔδωσαν αἷμα καὶ ἰδρώτες γιὰ νὰ παραμένῃ ἡ Ἐκκλησία στὴν ὀρθή Πίστι... **Κ**αὶ μέχρι σήμερα παρακαλοῦμε: «**Σ**τήριξον Ὁρθοδοξίᾱ τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ»...

■ **Σ**τὴν Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, οἱ Πατέρες ἀντιμετώπισαν τὴν αἵρεσι τοῦ Ἀρείου καὶ ἐκήρυξαν ὅτι ὁ Χριστὸς μας εἶναι **Ὁμοούσιος** τῷ Πατρί. **Δ**ὲν μᾶς ἐλευθέρωσε ἓνα κτίσμα, ὅπως ὑποστήριζε ὁ Ἀρειος. **Ἄ**ν ὁ Χριστὸς μας ἦταν κτίσμα τότε θὰ λατρεῦαμε ἓνα κτίσμα, δηλαδή θὰ εἶχαμε πάλι εἰδωλολατρία.

■ **Σ**τὴν Β΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, οἱ Πατέρες ἐκήρυξαν πάλι τὸ ὁμοούσιον, ἀλλὰ καὶ τὴν θεότητα τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ προσέθεσαν τὸ σχετικὸ ἄρθρο στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως.

■ **Σ**τὴν Γ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, οἱ Πατέρες ἀντιμετώπισαν τὴν αἵρεσι τοῦ Νεστορίου καὶ ἐκήρυξαν, ὅτι ὁ Χριστὸς μας δὲν ἦταν ἓνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θεώθηκε σὺν τῷ χρόνῳ, ἓνας ἄνθρωπος στὸν ὁποῖο κατοίκησε ὁ Θεός, ἀλλὰ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι τέλειος ἄνθρωπος καὶ τέλειος Θεός, κατὰ δὲ τὴν Σάρκωσί Του «**δ**ύο φύσεων ἔνωσις γέγονεν». **Ἐ**κήρυξαν, ὅτι ἐπομένως ὀρθῶς ἡ Παναγία μας ὀνομάζεται Θεοτόκος.

■ **Σ**τὴν Δ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, οἱ Πατέρες ἀντιμετώπισαν τὴν αἵρεσι τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ, ἡ ὁποία ὑποστήριζε, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύσις τοῦ Χριστοῦ εἶχε ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὴν θεϊκὴ. **Ο**ἱ ἅγιοι Πατέρες ἐρμήνευσαν τὴν ὑποστατικὴ ἔνωσι τῶν δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ μας, τὸν Ὅποῖον ἐκήρυξαν «**ἐ**ν δύο φύσεσιν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως γνωριζόμενον».

■ **Σ**τὴν Ε΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, οἱ Πατέρες κατεδίκασαν τὸν Ὠριγενισμό καὶ ἄλλες πλάνες.

■ **Σ**τὴν Σ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, οἱ Πατέρες ἀντιμετώπισαν τὴν αἵρεσι τοῦ Μονοθελητισμοῦ καὶ ἄλλες πλάνες, σχετιζόμενες μὲ τὸν Μονοφυτισμό.

■ **Σ**τὴν Ζ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ἐπικύρωσαν τὴν προσκύνησι

τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη δογματικὸ ζήτημα: ἐφ’ ὅσον ὁ Χριστὸς μας ἔλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύσι, ὀφείλουμε νὰ τὸ ὁμολογοῦμε μέσῳ τῶν ἱερῶν Εἰκόνων, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν «ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει» (Μεγάλου Βασιλείου).

Τὸ θέμα τοῦ δόγματος εἶναι πολὺ σημαντικό. Ὅταν κάποιος δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας –μὲ ὅσα ἐπεκύρωσε Ἐκείνη συνοδικῶς– σημαίνει ὅτι εἶναι ὑπερήφανος. Ἡ ὑπερηφάνεια φέρνει τὴν πλάνην καὶ τὴν σκότισι τοῦ νοῦ...

Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἦσαν ἄνθρωποι τῆς ταπεινώσεως, τῆς προσευχῆς, τῆς ὑπακοῆς. Χαριτώθηκαν καὶ κατανοοῦσαν τὰ βαθύτερα τῶν δογμάτων. Ὅλα τὰ δόγματα μᾶς παραδόθηκαν ἐξ ἀποκαλύψεως ἅπαξ, δὲν συζητοῦνται. Ἡ παραμικρὰ ἐκτροπὴ ἢ ἀμφισβήτησις μᾶς ὁδηγεῖ στὴν αἵρεσι, μᾶς ἀποκόπτει ἀπὸ τὴν κοινωνία μὲ τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Στὸ Γεροντικὸ ἀναφέρονται παραδείγματα ἀπὸ τὶς ὁλέθριες ἐπιπτώσεις ὁποιασδήποτε σχέσεως μὲ τὶς αἰρετικὲς διδασκαλίες.

■ **Καὶ ὅμως, σήμερα ἡ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ διακηρύσσει ἀναφανδὸν καὶ συνεχῶς, ὅτι ὅλες οἱ αἵρέσεις μαζὶ μὲ τὴν ὀρθόδοξο Ἐκκλησίαν ἀποτελοῦν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ...**

Ἐμεῖς γνωρίζουμε, ὅτι τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας ὀρίζονται ἀπὸ τὴν ἅπαξ ἀποκαλυφθεῖσα Ἀλήθεια.

Ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενισταὶ ἔχουν ἤδη συνυπογράψει κείμενα δογματικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα διακηρύττουν τὴν αἵρεσι αὐτῇ τῶν αἱρέσεων, καὶ δηλώνουν π.χ. ὅτι ἔχουν μὲ τοὺς Οὐνίτες-Παπικοὺς «κοινὰ μυστήρια, κοινὴ ἀποστολικὴ χάρις, κοινὴ σωτηριολογικὴ δυνατότητα»...

Ὡς ἦταν ἐπόμενο, ὁ Διαχριστιανικὸς Οἰκουμενισμὸς ἔφερε, ἀπὸ τὸ 1970 καὶ ἔπειτα, τὸ Διαθρησκειακὸ Οἰκουμενισμό, ὥστε πρὸ καιροῦ π.χ. νὰ δηλώνη ἐπιφανῆς ἱεράρχης τῆς Καινοτομίας, ὅτι «ὅλες οἱ θρησκεῖες εἶναι μυριάδες μονοπάτια ποὺ ὁδηγοῦν σὲ ἓναν Θεό», καὶ πατριάρχες τῆς Ἀνατολῆς νὰ δωρίζουν ὡς δῶρο τὸ Κοράνιο, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τὴν Γ’ Κυριακὴν Ματ-

θαίου την Μνήμην τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ὠδηγήθηκαν στοῦ θάνατο, ἀρνούμενοι τὸ Κοράνιο...

Ἡ κοινωνία, στὴν ὁποία ζοῦμε σήμερα ἔχει ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγκαταλείψει τὴν ὁδὸν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὥς ἐκ τούτου ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, μὲ ποικίλες πτώσεις, ὅχι μόνο σὲ θέματα πίστεως, ἀλλὰ καὶ ὀρθοδόξου ἥθους καὶ πνευματικότητος.

Ἄς μένουμε σταθεροί, γρηγοροῦντες, χωρὶς νὰ κάνουμε ἐκπτώσεις, τόσο στὴν Ὁρθόδοξο ὁμολογία, ὅσο καὶ στοῦ εὐαγγελικοῦ ἥθους. **Εἶναι** θέμα σωτηρίας...

† Γ. Γ. Μ.